

Downloaded via the EU tax law app / web

SODBA SODIŠ?A (veliki senat)

z dne 19. julija 2012(*)

„Druga in Šesta direktiva o DDV – Vstopni davek – Vra?ilo prese?ka – Pla?ilo obresti – Postopki“

V zadevi C-591/10,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Združeno kraljestvo) z odlo?bo z dne 25. novembra 2010, ki je prispela na Sodiš?e 14. decembra 2010, v postopku

Littlewoods Retail Ltd in drugi

proti

Her Majesty's Commissioners for Revenue and Customs,

SODIŠ?E (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts in J.-C. Bonichot, predsedniki senatov, A. Prechal, predsednica senata, R. Silva de Lapuerta, sodnica, K. Schiemann, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet (poro?evalec) in D. Šváby, sodniki, ter M. Berger, sodnica,

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,

sodna tajnica: A. Impellizzeri, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 22. novembra 2011,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za Littlewoods Retail Ltd in druge D. Anderson in L. Rabinowitz, QC, ter S. Elliott, barrister,
- za vlado Združenega kraljestva C. Murrell, zastopnica, skupaj z D. Wyattom, QC,
- za nemško vlado T. Henze, K. Petersen in J. Möller, zastopniki,
- za francosko vlado G. de Bergues in N. Rouam, zastopnika,
- za ciprsko vlado K. Lykourgos in E. Symeonidou, zastopnika,
- za nizozemsko vlado C. Wissels, zastopnica,
- za finsko vlado H. Leppo, zastopnica,
- za Evropsko komisijo R. Lyal in C. Soulay, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 12. januarja 2012

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago prava Unije glede povračila finančne škode, ki jo je davčni zavezanec utrpel, ker je plačal previsok znesek davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbami skupine Littlewoods (v nadaljevanju: skupina Littlewoods) in Her Majesty's Commissioners for Revenue and Customs (v nadaljevanju: Commissioners) zaradi pravil za izvajanje povračila finančne škode, ki jo je skupina Littlewoods utrpela zaradi preveč plačanega DDV.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 8 in Priloga A, točka 13, Druge direktive Sveta 67/228/EGS z dne 11. aprila 1967 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Strukture in postopki za uporabo skupnega sistema davka na dodano vrednost (UL 1967, 71, str. 1303) določata davčno osnovo za DDV, med drugim tudi za dobave in storitve.

4 Člen 11(C)(1) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23, v nadaljevanju: Šesta direktiva) določa:

„Pri preklicu naročila, zavrnitvi ali celotnem ali delnem neplačilu ali znižanju cene po dobavi se davčna osnova ustrezno zmanjša pod pogoji, ki jih določijo države članice.

Države članice lahko odstopajo od tega pravila v primeru celotnega ali delnega neplačila.“

Pravo Združenega kraljestva

5 Zakon o davku na dodano vrednost iz leta 1994 (Value Added Tax Act 1994, v nadaljevanju: VATA iz leta 1994) vsebuje določbe o upravljanju z DDV, njegovem pobiranju in izterjavi ter o pravnih sredstvih, ki jih je mogoče vložiti pri posebnem sodišču. Ta zakon Commissioners omogoča, da izterjajo DDV, ki ga dolgujejo davčni zavezanci, vendar ga niso plačali, slednjim pa, da prejmejo vračilo zneskov, ki so jih plačali kot DDV, vendar jih niso dolgovali. Vsebuje tudi določbe o plačilu obresti na zneske, ki jih davčni zavezanci dolgujejo Commissioners, in na zneske, ki jih slednji dolgujejo davčnim zavezancem.

6 Člen 80 VATA iz leta 1994 določa:

„Odbitek preveč obračunanega ali vračilo preveč plačanega DDV

(1) Če je oseba

(a) Commissioners predložila davčni obračun za določeno davčno obdobje (ki se je končalo kadar koli) in

(b) kot izstopni davek izkazala znesek, ki ga kot izstopni davek ne dolguje,

so Commissioners dolžni osebi ta znesek odbiti.

[...]

(1B) Če je oseba Commissioners za določeno davčno obdobje (ki se je končalo kadar koli) plačala znesek DDV, ki ga ne dolguje kot DDV, ki pa ni posledica

(a) zneska, ki ni bil dolgovan kot izstopni davek, pa je bil izkazan kot izstopni davek, [...]

[...]

so Commissioners dolžni tej osebi vrniti tako plačani znesek.

(2) Commissioners so dolžni odbiti ali vrniti znesek v skladu s tem členom samo po vložitvi zahtevka v ta namen.

(2A) Če

(a) je treba zaradi zahtevka iz tega člena na podlagi odstavka 1 ali 1A osebi znesek odbiti in

(b) po pobotanju kakršnih koli vsot s tem zneskom v skladu s tem zakonom tej osebi ostane v dobro delni ali celotni znesek,

so Commissioners dolžni tej osebi plačati (ali vrniti) znesek, ki ji ostane v dobro.

[...]

7. Razen v primerih, določenih s tem členom, Commissioners niso dolžni odbiti ali vrniti zneska, ki je bil izkazan ali plačan kot DDV, ki pa jim ni bil dolgovan.“

7 Če je zahtevku, ki ji bil vložen na podlagi člena 80 VATA iz leta 1994, ugodeno, lahko davčni zavezanec zahteva tudi obresti na preveč plačani znesek, ki se izračunajo v skladu s členom 78 VATA iz leta 1994. Ta člen določa:

„Obresti v nekaterih primerih administrativne napake

1. Če

(a) je oseba zaradi napake Commissioners kot izstopni davek izkazala znesek, ki ni bil dolgovan kot izstopni davek, in so ji tako ti na podlagi člena 80(2A) ta znesek dolžni plačati (ali vrniti), ali

(b) oseba zaradi napake Commissioners na podlagi člena 25 ni zahtevala, naj se ji znesek odbije, pri čemer bi to lahko upravičeno storila, in so ji tako ti ta znesek dolžni plačati, ali

(c) je oseba zaradi napake Commissioners (v primerih, ki ne spadajo v odstavka (a) ali (b)) kot DDV plačala znesek, ki ni bil dolgovan kot DDV, in so ji tako ti ta znesek dolžni vrniti, ali

(d) je oseba zaradi napake Commissioners utrpela zamudo pri vračilu zneska, ki ji ga ti dolgujejo v zvezi z DDV,

morajo Commissioners za upoštevno obdobje osebi na ta znesek plačati obresti, če in kolikor niso tega dolžni storiti že ne glede na določbe tega člena, in sicer ob upoštevanju nadaljnjih določb tega člena.

[...]

3. Obresti, ki jih je treba plažati v skladu s tem žlenom, se plažajo po obrestni meri, doloženi v žlenu 197 zakona o financah iz leta 1996 [Finance Act 1996]. [...]"

8 Zapadle obresti v skladu s žlenom 78 VATA iz leta 1994 se izražunajo v skladu s žlenom 197 zakona o financah iz leta 1996 ter uredbe o pristojbinah in drugih posrednih davkih za letalske potnike iz leta 1998 (Air Passenger Duty and Other Indirect Taxes (Interest Rate) Regulations 1998). V skladu s temi doložbami se od leta 1998 obrestne mere za namene navedenega žlena 78 doložijo v skladu z enažbo, ki temelji na povprežni temeljni kreditni obrestni meri šestih klirinških bank, poimenovani „referenžna obrestna mera“. Obrestne mere za obdobje od leta 1973 do leta 1998 so navedene v preglednici 7 navedene uredbe. Obrestna mera, ki se upošteva na podlagi žlena 78 VATA iz leta 1994, je referenžna obrestna mera, zmanjšana za 1 %. V žlenu 78 je opredeljeno „upoštevno obdobje“, za katero se plažajo obresti. V sporu o glavni stvari se to obdobje zažne na dan, na katerega so Commissioners prejeli preplažilo DDV, in konžna na dan, na katerega so odobrili povražilo zneska, od katerega se obražunajo obresti.

Spori o glavni stvari in vprašanja za predhodno odložanje

9 Predložitveno sodišže navaja, da so tožēe stranke v glavni stvari, z izjemo holdinške družbe Littlewoods Limited, od uvedbe DDV v Združenem kraljestvu leta 1973 opravljale dejavnost kataloške prodaje. V okviru te dejavnosti so te družbe distribuirale kataloge in prodajale blago, predstavljeno v teh katalogih, po mreži „agentov“. Ti so z lastno prodajo ali prodajo po katalogih (v nadaljevanju: nakupi tretjih oseb) zaslužili provizijo. Ta provizija, ki so jo lahko prejeli v gotovini, se je upoštevala pri preteklih nakupih, ki so jih opravili agenti sami, ali po višji stopnji provizije pri prihodnjih nakupih.

10 Provizija na nakupe tretje osebe je bila od leta 1973 do oktobra 2004 napažno obravnavana kot plažilo za storitve, ki jih je agent opravil za skupino Littlewoods. Pravilno bi morala biti tako glede na pravo Unije kot na nacionalno pravo obravnavana kot popust na plažilo za pretekle nakupe, že je bilo plažilo opravljeno z gotovino ali že se je nanašalo na te nakupe, ali popust za prihodnje nakupe, že je bila uporabljena povišana stopnja za prihodnje nakupe. Skupina Littlewoods je tako za nekatere dobave ali storitve plažala prevež DDV, ker se je napažno štelo, da je obdavžljivi znesek za blago, ki ga je dobavila, višji.

11 Predložitveno sodišže tako meni, da prevež plažani zneski niso bili zakonito dolgovani na podlagi Direktive 67/228 za davžna obdobja pred letom 1978 in na podlagi Direktive 77/388 od navedenega leta dalje.

12 Skupina Littlewoods je pri Commissioners vložila zahtevke za vražilo prevež plažanega DDV. Commissioners so od oktobra 2004 skupini Littlewoods vrnilo prevež plažani DDV v znesku 204.774.763 GBP. To povražilo je bilo opravljeno v skladu s žlenom 80 VATA iz leta 1994.

13 Ob navedenem povražilu so bile v skladu s žlenom 78 VATA iz leta 1994 plažane tudi navadne obresti na glavnico v znesku 268.159.135 GBP.

14 Skupina Littlewoods v tožbah pred predložitvenim sodiščem zahteva še druge zneske, ki skupno znesejo približno eno milijardo GBP. Zatrjuje, da so ti zneski dobiček Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska zaradi rabe glavnice prevež plačane davka. Skupina Littlewoods trdi, da so ti zneski izražunani z obrestnoobrestnim računom, po obrestni meri, ki se je uporabljala za posojila vlade Združenega kraljestva v zadevnem obdobju. Že plačane navadne obresti naj bi bile upoštevane pri navedenem skupnem znesku.

15 Skupina Littlewoods v nacionalnem postopku uveljavlja dve pravni sredstvi po nacionalnem pravu, in sicer tožbo za vračilo nezakonito pobranega davka, ki se na splošno imenuje „tožba Woolwich“ („Woolwich claim“), in tožbo za vračilo zneskov, ki so bili plačani zaradi napačne uporabe prava („mistake-based claim“).

16 Predložitveno sodišče v zvezi s tem poudarja, da je zastaralni rok za tožbo Woolwich 6 let od dneva, ko je bil davek preplačan, medtem ko je zastaralni rok za tožbo za vračilo zaradi napačne uporabe prava 6 let od dneva, ko zadevna oseba odkrije napačno uporabo oziroma ko bi jo z ustrezno skrbnostjo lahko odkrila.

17 Navedeno sodišče meni, da so ti zastaralni roki, določeni v nacionalnem pravu, v skladu z zahtevami prava Unije.

18 V postopkih v glavni stvari ni sporno, da:

- so Commissioners od leta 1973 do oktobra 2004 pobrali sporne zneske DDV v nasprotju s pravom Unije in nacionalnim pravom;
- je skupina Littlewoods v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom upravičena do vračila prevež plačane DDV, saj so bili pripadajoči zneski plačani Commissioners;
- so bile skupini Littlewoods na podlagi nacionalnih določb plačane tudi navadne obresti, obračunane v skladu s temi določbami, in
- niso podani pogoji za odškodninsko tožbo proti državi zaradi kršitve prava Unije.

19 Predložitveno sodišče meni, da v obravnavanem primeru ni mogoče uporabiti nobenega od pravnih sredstev, ki ju uveljavlja skupina Littlewoods. Navedeno sodišče meni, da je mogoče vračilo prevež plačane DDV izterjati le z zahtevkom iz člena 80 VATA iz leta 1994 in da lahko skupina Littlewoods zahteva plačilo obresti le na podlagi člena 78 tega zakona. Zato bi bilo treba njena zahtevka, če bi se uporabljalo samo nacionalno pravo, na podlagi navedenih členov 78 in 80 zavrniti.

20 Vendar navedeno sodišče dvomi o tem, ali je taka rešitev v skladu s pravom Unije.

21 V teh okoliščinah je High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je pravno sredstvo, ki ga določa država članica – če je ta od davčnega zavezanca pobrala DDV v nasprotju z zahtevami zakonodaje [Unije] o DDV in ga je davčni zavezanec tako preplačal – v skladu s pravom [Unije], če se lahko z njim v skladu z nacionalno zakonodajo, kot je določeno v členu 78 [VATA] iz leta 1994, zahtevajo le vračilo prevež plačane glavnice in navadne obresti na to glavnico?

2. Če to ni tako, ali pravo [Unije] zahteva, da bi moralo biti s pravnim sredstvom, ki ga določa država članica, mogoče zahtevati vračilo prevež plačane glavnice in plačilo obrestnih obresti, ki

ustrezajo vrednosti rabe preve? pla?anih zneskov s strani države ?lanice in/ali izgubi vrednosti rabe denarja s strani dav?nega zavezanca?

3. ?e je odgovor na prvo in drugo vprašanje nikalen, kaj mora pravno sredstvo, ki ga od države ?lanice zahteva pravo [Unije], poleg vra?ila preve? pla?ane glavnice še vklju?evati v zvezi z vrednostjo rabe prepla?ila in/ali obrestni?

4. ?e je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali na?elo u?inkovitosti iz prava [Unije] od države ?lanice zahteva, da zaradi uveljavitve pravice iz prava [Unije], ki jo je dolo?ilo Sodiš?e z odgovorom na prvo, drugo in tretje vprašanje, ne uporabi nacionalnih omejitev (kot sta ?lena 78 in 80 [VATA]) za kakršne koli nacionalne zahtevke ali pravna sredstva, ki bi bila druga?e na voljo dav?nemu zavezancu, ali zadostuje, da nacionalno sodiš?e takih omejitev ne uporabi le za enega od teh nacionalnih zahtevkov oziroma pravnih sredstev?

Katera so še druga na?ela, ki bi morala voditi nacionalno sodiš?e pri dajanju u?inka tej pravici iz prava [Unije], da bi ravnalo v skladu z na?elom u?inkovitosti iz prava [Unije]?"

Vprašanja za predhodno odlo?anje

22 Predložitveno sodiš?e s temi vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je v položaju, kot je ta v postopkih v glavni stvari, v katerem je bil zadevnemu dav?nemu zavezancu vrnjen znesek v nasprotju s pravom Unije preve? pla?anega DDV, v skladu s pravom Unije, ?e nacionalno pravo dolo?a pla?ilo navadnih obresti na ta znesek, ali pravo Unije zahteva, da nacionalno pravo dolo?a pla?ilo obrestnih obresti, ki ustrezajo vrednosti rabe preve? pla?anih zneskov in/ali izgubi vrednosti njihove rabe, ali drugo pravno sredstvo, ki ga naj, ?e je tak primer, podrobneje pojasni Sodiš?e. Predložitveno sodiš?e za primer, da nacionalni predpis, ki se uporablja, ni v skladu s pravom Unije, sprašuje, kakšne so posledice take neskladnosti.

23 V zvezi s tem je treba najprej navesti, da, kot izhaja iz predložitvene odlo?be, skupina Littlewoods v sporu o glavni stvari ni vložila odškodninske tožbe zaradi kršitve prava Unije s strani Združenega kraljestva, temve? tožbo za vra?ilo DDV, ki je bil pobran v nasprotju s tem pravom.

24 Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da je pravica pridobiti povra?ilo dajatev, zara?unanih v neki državi ?lanici v nasprotju s pravom Unije, posledica in dopolnilo pravic, ki jih posameznikom zagotavljajo predpisi prava Unije, kot jih razlaga Sodiš?e (glej med drugim sodbi z dne 9. novembra 1983 v zadevi San Giorgio, 199/82, Recueil, str. 3595, to?ka 12, in z dne 8. marca 2001 v združenih zadevah Metallgesellschaft in drugi, C-397/98 in C-410/98, Recueil, str. I-1727, to?ka 84). Države ?lanice morajo torej na?eloma povrniti dajatve, prejete s kršitvijo prava Unije (sodbe z dne 14. januarja 1997 v združenih zadevah Comateb in drugi, od C-192/95 do C-218/95, Recueil, str. I-165, to?ka 20; zgoraj navedena sodba Metallgesellschaft in drugi, to?ka 84; z dne 2. oktobra 2003 v zadevi Weber's Wine World in drugi, C-147/01, Recueil, str. I-11365, to?ka 93, in z dne 12. decembra 2006 v zadevi Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, ZOdl., str. I-11753, to?ka 202).

25 Poleg tega je treba opozoriti, da imajo upravi?eni subjekti, ?e je država ?lanica pobrala davke s kršitvijo pravil prava Unije, pravico do vra?ila ne le neupravi?eno obra?unanega davka, ampak tudi zneskov, ki so bili tej državi pla?ani ali jih je zadržala in so neposredno povezani s tem davkom. To zajema tudi izgube, nastale zaradi nedostopnosti denarnih zneskov zaradi pred?asne zapadlosti davka (glej zgoraj navedeni sodbi Metallgesellschaft in drugi, to?ke od 87 do 89, in Test Claimants in the FII Group Litigation, to?ka 205).

26 Iz te sodne prakse je razvidno, da na?elo obveznosti držav ?lanic, da vrnejo zneske davka, pobranega v nasprotju s pravom Unije, skupaj z obrestmi, izhaja iz tega prava.

27 Ob neobstoju zakonodaje Unije je treba v notranjem pravnem redu vsake države ?lanice predvideti pogoje, pod katerimi je treba pla?ati te obresti, zlasti obrestno mero in na?in izra?una teh obresti (navadne ali obrestne obresti). Ti pogoji morajo upo?tevat na?eli enakovrednosti in u?inkovitosti, kar pomeni, da ne smejo biti manj ugodni od tistih, ki urejajo podobne zahtevke na podlagi dolo?b notranjega prava, niti ne smejo biti dolo?eni tako, da v praksi onemogo?ajo izvr?evanje pravic, ki jih podeljuje pravni red Unije (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi San Giorgio, to?ka 12, in Weber's Wine World in drugi, to?ka 103, ter sodbo z dne 6. oktobra 2005 v zadevi MyTravel, C-291/03, ZOdl., str. I-8477, to?ka 17).

28 Tako v skladu z ustaljeno sodno prakso na?elo u?inkovitosti dr?avam ?lanicam prepoveduje, da bi dejansko onemogo?ile ali znatno ote?ile uveljavljanje pravic, priznanih na podlagi pravnega reda Unije (glej sodbi z dne 7. januarja 2004 v zadevi Wells, C-201/02, Recueil, str. I-723, to?ka 67, in z dne 19. septembra 2006 v zdru?enih zadevah i-21 Germany in Arcor, C-392/04 in C-422/04, ZOdl., str. I-8559, to?ka 57).

29 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da to na?elo zahteva, da nacionalni predpisi, ki se nana?ajo zlasti na izra?un morebitnih dolgovanih obresti, dav?nemu zavezancu ne onemogo?ijo, da bi prejel primerno od?kodnino za izgubo, ki mu je nastala zaradi pla?ila DDV, ki ga ni dolgoval.

30 Predlo?itveno sodi?e mora ugotoviti, ali je tako v postopkih v glavni stvari, glede na vse okoli?ine primera. V zvezi s tem je treba navesti, da je iz predlo?itvene odlo?be razvidno, da so Commissioners skupini Littlewoods na podlagi dolo?b ?lena 78 VATA iz leta 1994 pla?ali obresti za DDV, ki so ga pobrali v nasprotju s pravom Unije. Skupina Littlewoods je v skladu z navedenimi dolo?bami prejela pla?ilo navadnih obresti v znesku 268.159.135 GBP, ki ustreza obrestim, dolgovanim za pribli?no 30 let, in za ve? kot 23 % presega glavnico, ki zna?a 204.774.763 GBP.

31 V zvezi z vpra?anjem, ali je v postopkih v glavni stvari spo?tovano na?elo enakovrednosti, je treba spomniti, da spo?tovanje tega na?ela pomeni, da zadevno nacionalno pravilo velja brez razlikovanja za to?be, ki temeljijo na kr?itvi prava Unije, in za to?be, ki temeljijo na kr?itvi nacionalnega prava, ?e imajo podoben predmet in podlago. Vendar pa na?ela enakovrednosti ni mogo?e razlagati tako, da mora dr?ava ?lanica raz?iriti najugodnej?o nacionalno ureditev na vse to?be, vlo?ene na nekem pravnem podro?ju. Da bi se prepri?alo o spo?tovanju tega na?ela, mora predlo?itveno sodi?e, ki edino neposredno pozna postopkovna pravila za restitucijsko to?bo zoper dr?avo, preveriti, ali so postopkovna pravila, katerih namen je v nacionalnem pravu zagotoviti spo?tovanje pravic, ki jih imajo posamezniki na podlagi prava Unije, v skladu z navedenim na?elom, in preu?iti predmet ter bistvene elemente domnevno podobnih to?b po nacionalnem pravu. Nacionalno sodi?e mora tako preveriti podobnost zadevnih to?b z vidika njihovega predmeta, podlage in bistvenih elementov (glej v tem smislu sodbo z dne 29. oktobra 2009 v zadevi Pontin, C-63/08, ZOdl., str. I-10467, to?ka 45 in navedena sodna praksa).

32 Predlo?itveno sodi?e meni, da ima uporaba ?lena 78 VATA iz leta 1994 za posledico zavrnitev obeh to?b, ki ju predvideva „common law“, in sicer to?be Woolwich in to?be za vra?ilo zaradi napa?ne uporabe prava. Predlo?itveno sodi?e v bistvu spra?uje, ali bi lahko v primeru ugotovljene neskladnosti ?lenov 78 in 80 VATA iz leta 1994 s pravom Unije neupo?tevanje omejitve iz navedenih ?lenov v zvezi z Woolwich claim v sporu o glavni stvari vodilo k pla?ilu obresti v skladu s pravom Unije oziroma ali se naj ta omejitev ne bi uporabila v zvezi z vsemi to?bami ali pravnimi sredstvi v skladu s „common law“.

33 Kot izhaja iz ustaljene sodne prakse, mora nacionalno sodišče v primeru neskladnosti nacionalnega predpisa s pravom Unije, ki se neposredno uporablja, izključiti uporabo tega predpisa, pri čemer ta obveznost ne omejuje pooblastil pristojnih nacionalnih sodišč, ki lahko med različnimi postopki notranjega pravnega reda uporabijo tiste, ki so primerni za ohranitev posamičnih pravic, dodeljenih s pravom Unije (glej v tem smislu zlasti sodbe z dne 27. oktobra 1993 v zadevi van Gemert-Derks, C-337/91, Recueil, str. I-5435, točka 33; z dne 22. oktobra 1998 v združenih zadevah IN. CO. GE. 90 in drugi, od C-10/97 do C-22/97, Recueil, str. I-6307, točka 21, in z dne 19. novembra 2009 v zadevi Filipiak, C-314/08, ZOdl., str. I-11049, točka 83).

34 Glede na navedeno je treba na predložena vprašanja odgovoriti, da je treba pravo Unije razlagati tako, da zahteva, da ima davčni zavezanec, od katerega je država članica v nasprotju z zakonodajo Unije o DDV pobrala preveč DDV, ki ga je davčni zavezanec tako preplačal, pravico do vračila davka, ki je bil pobran v nasprotju s pravom Unije, kot tudi pravico do obresti od zneska tega davka. Nacionalno pravo mora ob upoštevanju načel učinkovitosti in enakovrednosti določati, ali naj obračunavanje obresti od glavnice temelji na sistemu navadnih obresti, obrestnih obresti ali na kakem drugem sistemu obresti.

Stroški

35 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

Pravo Unije je treba razlagati tako, da zahteva, da ima davčni zavezanec, od katerega je država članica v nasprotju z zakonodajo Unije o davku na dodano vrednost pobrala preveč davka na dodano vrednost, ki ga je davčni zavezanec tako preplačal, pravico do vračila davka, ki je bil pobran v nasprotju s pravom Unije, kot tudi pravico do obresti od zneska tega davka. Nacionalno pravo mora ob upoštevanju načel učinkovitosti in enakovrednosti določati, ali naj obračunavanje obresti od glavnice temelji na sistemu navadnih obresti, obrestnih obresti ali na kakem drugem sistemu obresti.

Podpisi

* Jezik postopka: angleščina.